

Ой у лузі та ще й при березі

Українська народна пісня

Обр. М. Різоль

Moderato

p

mf Б

1. 2.

M

mf

f Б М

ff Б Б М Б М

rit.

1. Ой у лузі та ще й при березі
Червона калина...
Породила молода дівчина (2)
Хорошого сина.
2. Породила та ще й положила
В зеленій діброві,
Дала йому тонкий стан козацький, (2)
Дала чорні брови.
3. Дала йому тонкий стан козацький,
Ще й чорнії брови,
Та не дала тому козакові (2)
Ні щастя, ні долі.
4. — Та було ж тобі, моя рідна мати,
Тих брів не давати,
Було ж тобі, моя рідна мати, (2)
Щастя й долю дати.
5. — Розвивайся а ти, сухий дубе,
Завтра мороз буде...
Ой збирайся, молодий козаче, (2)
Завтра похід буде.
6. — Я морозу та й не боюся,
Зараз розів'юся!
Я походу та й не боюся, (2)
Зараз уберуся!
7. — Ой ви, галки, ой ви, сизокрилі,
Підніміться вгору...
Ой ви, хлопці, славні запорожці, (2)
Верніться додому!
8. — Ой раді б ми ще вище підняться —
Туман улягає...
Ой раді б ми додому вернуться — (2)
Гетьман не пускає.
9. Ой не так гетьман, не так гетьман,
Як гетьманська мати,
Хоче нами, козаками, (2)
Турка звоювати.
10. Вона нами, козаками,
Турка не звоює,
Тільки нашим білим тілом (2)
Орлів нагодує.